

Glädje och sorg

Sedan förra nyhetsbrevet har vi drabbats av stor sorg. De kloka och underbara katterna Siri och Nelly lämnade oss vintern 2016-17. Hur charmiga vackra unghatter än är så har de aldrig den närhet och starka personlighet som det tar många år att utveckla.

*Som en tröst i bedrövelsen föddes – efter nästan sju års väntan – äntligen S*Nekayahs T-kull den 23 januari 2017. IC IT*Solarian Voyager och IC S*Blytens Calypso fick fyra viltfärgade ungar; systrarna Tua och Tiara samt bröderna Tango och Teo.*

Kristin

Äntligen kattungar!

Oj, vad det var länge sedan jag hade nyfödda kattungar i garderoben. Det är sannerligen ett mirakel och en ynnest att få uppleva hur de snabbt växer upp till "riktiga katter" under bara tolv veckors tid.

Första veckan

Tua hade svårt för att dia de första dagarna. Hon böklade sig fram till en spene, men släppte den sen direkt. Hon gick ner i vikt. Jag stödmatade Tua i några dagar och så plötsligt kom hon på hur hon skulle suga. Längre låg hon dock efter i vikt, men när hon var tio veckor gammal hade Tua växt om sin syster Tiara.

Okomplicerad kull

Sally var en mycket duktig förstagångsmamma. Hon blev dock rätt uttråkad av att ligga i bolådan hela tiden och blev glad när jag (som jag brukar) öppnade bolådan för fri ut- och ingång på ungarnas treveckorsdag. Genast försökte Sally busa med sina omtumlade småungar. Efter några veckor var det full fart!

Redan när kullen var en månad gammal började Sally löpa. Fördelen med detta var att hon glömde bort sin fientliga inställning till Nelly och Alice. Nackdelen var att hon ägnade mindre tid åt sina ungar. Jag började ge Sally p-piller efter löpet, men mjölken hade nog redan börjat sina och kattungarna blev avvanda onödigt snabbt. Vid nästa kull ska jag börja ge p-piller tidigare för att förhindra löp.

Tiara i täten

Honkattungen Tiara var hela tiden först med allt. Hon öppnade ögonen först, hon traskade ut ur sovrummet först, upp i sängen först och åt fast föda före sina syskon.

Tango var dock den som först kom på nyttan med människor. Han blev en mästare på att tigga ost.

*Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå. Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från alla oss som har Nekayahskatter. Besök även www.kattkristin.se*

Bröderna flyttar

S*Nekayahs Teo Tabasco flyttade till en familj i Umeå som haft en aby från min uppfödning tidigare. Ett par månader innan hade de köpt sibiriska kattflickan Kit, så Teo fick en kul kompis där.

S*Nekayahs Tango Tangerin flyttade till Eskilstuna. Familjen hade haft två unga abybröder varav den ena tyvärr dött nyligen. Tangos uppgift blev att muntra upp den deppiga abyn Manzo som var kvar.

*"Tango äter kiwi! Han har blivit en riktig go familjemedlem som busar och gosar i stora portioner. Han tycker om alla och börjar få med sig Manzo på lite bus och lek fast han har varit lite avig."
Hälsar husse Johan.*

Spara en eller två?

En liten kattuppfödning med ett fåtal avelsdjur är sårbar. Det har jag fått lära mig den hårda vägen. Därför valde jag att behålla båda systrarna. Tiara på halvfoder i en familj med devon rexen Toffi och en chihuahua. Tua bor kvar hemma hos mig.

S*Nekayahs Tiara Timotej utvecklade sig till en klart coolare aby än sin syster. Tiara har fått sin mammas stabila psyke. Hon har ärvt det mesta av sitt utseende också från Sally; kroppstyp och färg.

S*Nekayahs Tua Tussilago är en mer försiktig typ. Hon vill gärna ha moraliskt stöd från en annan katt och gillar inte att bli fasthållen och hanterad. Men Tua är den i kullen som ärvt flest av pappa Rossis kvaliteter; elegans, ögon och kortare päls.

Kattutställningar 2017

Första utställningen för säsongen blev Storsjö kattens den 3-4 maj i Brunflo (foto ovan). Både Sally och Tua fick fina bedömningar. Sally främst för sin storlek och färg. Tua mest för sin korta och blanka päls, som gjorde henne till Bäst i Variant där hon vann över de vuxna. Både mor och dotter nominerades till panelen. Tua blev Domarens favorit den andra dagen (Vladimir Isakov).

Även i Sundsvall 19-20 augusti fick båda fina bedömningar. Tua är en riktig sprattelt katt som nog hade blivit nominerad även andra dagen ifall hon visat upp sig snyggare. Träning!

I november avslutar vi säsongen på Solkattens utställning i Skellefteå. Dit kommer även min fawnhane Jaki. Efteråt blir det förhoppningsvis date mellan honom och Sally.

Kommande kull

Denna vinter hoppas vi alltså på kattungar efter **FI*Neaeras Helysium Hero "Jaki"** och **IC S*Blytens Calypso "Sally"**. Jaki bor hos fodervärden Björn i Rosvik utanför Piteå. Där trivs han i hus, med stor rastgård och den vita huskattkompisen Asta. Jag har inte träffat honom sedan han flyttade dit för ett år sedan, så det blir kul att ses i Skellefteå.

Sally till vänster när hon var fyra månader och hennes dotter **Tiara** nedan vid samma ålder. Rätt lika varandra.

Jaki har utvecklats till en kraftfull ung hane. Foto: foderhusse Björn.

Teo hemma på nya familjens gräsmatta.

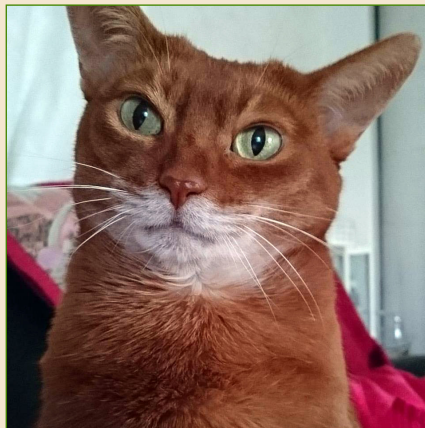

"Tiara kommer ofta och sitter i knäet så länge man klappar henne och kliar under hakan som hon gillar. Annars tycker hon om att tugga på krukväxter, leka med skalbaggar (som lyckats ta sig in i lägenheten) eller springa efter Toffi när Toffi har sina dampanfall och kutar fram och tillbaka i lägenheten."

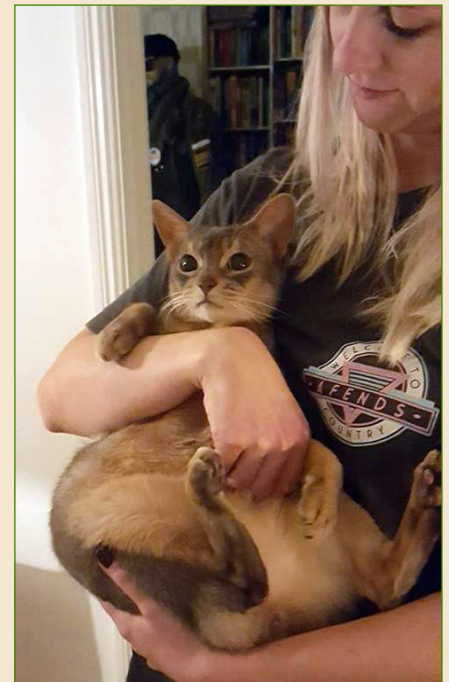
Hälsar matte Josefin.

FLER FINA FILURER!

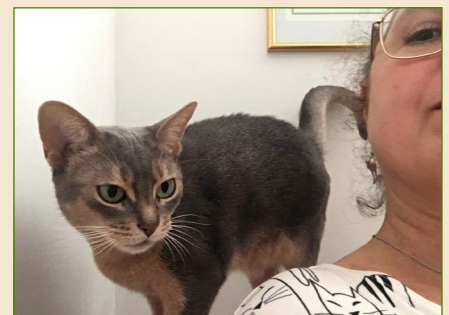
På facebook dyker det då och då upp abessinierkatter som ligger mig extra varmt om hjärtat. Det är alltid lika kul att se hur katter – som jag inte har sett på länge – har utvecklats till mogna skönheter!

Mini är nu en mogen sorreldam med ökat vitt kring nos och haka, som de ofta får. Foto: matte Marie i Sollefteå.

Zack (Saltvig's Webster) har det helt klart bra som bortskämd pensionär. Foto: matte Maria i Umeå.

Ramses myser i sin husse Ahmeds famn, medan syrran **Rhea** spanar över mattes axel. Syskonens pappa är Zack ovan till höger. Foto: matte Susanne i Umeå.

Två foton på **Dante**, som fortfarande verkar vara ett busfrö vid elva års ålder. Foto: matte Linda i Boden.

Saknade älsklingar

Inte trodde jag väl att jag skulle sakna Siris eviga plaskande som orsakade stora polär kring vatten-skålen eller dennes energiska grussprättande i sandlådan. Inte trodde jag väl att jag skulle sakna Nellys blöta dreggelpussar och ständigt trampande vassa klor...

Den 28 november tvingades jag tyvärr avliva **EC S*Nekayahs Iris Indigos** "Siris" då hennes återkommande juvertumörer hade spridit sig invärtes. Hon blev snabbt mager och svag på slutet. I tretton år fick jag dela mitt liv med henne och vi hade ett verkligt nära förhållande. Hon var en mycket tillgiven och speciell katt. En favorit – måste erkännas.

Bara sex månader senare gav kära **EC S*Nekayahs Kalypso Kanel** "Nellys" njurar upp så jag fick säga farväl även till henne. Hon var en snäll och godmodig katt som gillade alla besökare och alltid undvek bråk. Hon var en trygg, självständig storsjägare och en supermamma.

Siri och Nelly trivdes ihop och 2006 skötte de var sin kull tillsammans under några oförlömliga veckor. Ett utmärkt teamwork. Det var tungt att förlora båda mina kloka och tillgivna abydamer förra vintern.

Om det finns en himmel för katter, så hoppas jag att Nelly och Siri vandrar där tillsammans och tänker tillbaka på sitt liv på jorden.

En petig prinsessa

Tua kommer förstås aldrig att kunna ersätta Siri och Nelly! Men hon är en mycket speciell ung dam.

Trygg och tillgiven, vill gärna vara nära. Samtidigt med energiska invändningar mot att bli tvingad till något. Lyckligtvis aldrig arg, bara otålig och sprattlig. Förhoppningsvis lugnar hon sig med åren.

Eftersom hon är elegant, högbent, finkänslig, nogräknad mot folk och matkräsen, är hon som en petig prinsessa. En prinsessa som jamar högt när hon vill ha uppmärksamhet men som gladeligen även jagar näbbmöss och äter nattfjärilar.

SISTA ORDET

Under de 30 år som jag har varit aktiv inom katthobbyn, har det hänt en hel del positivt för katterna. De är inte längre lika utbytbara och slit-och-släng.

Katter har levt nära människor i flera tusen år. Men katterna har hela tiden haft sin frihet på gott och ont. De har kunnat gå sin väg ifall de har behandlats illa. Men de har inte kunnat förvänta sig veterinärvård om de har skadat sig.

Nu är vi mer rädda om våra små vänner och skyddar dem mot yttre faror i våra hem. Sakteliga höjs kattens status vilket förstås är en välsignelse! Men fortfarande finns det luckor i tankegången.

Kanske kan vi inte stänga in katten i en lägenhet och förutsätta att den bara ska ligga på soffan och se söt ut? Som en utekatt gör när den kommer in efter flera timmars stimulerande jakt. Allt fler inser att vi faktiskt måste sätta oss in i kattens

behov och anpassa vårt hem och vår vardag därefter.

Detsamma gäller maten. Om en utekatt får lite halvtaskigt foder så kan den bättra på näringsvärdet med en och annan sork. Nu är våra innekatter helt beroende av oss både när det gäller bra mat och mental samt fysiskt stimulans.

Vi får inte glömma att katten fortfarande är ett utpräglat rovdjur!

Kristin